

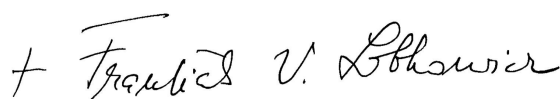
Fotografování v kostele

Vážený pane fotografe, paní fotografko!

Je pravděpodobné, že Vás požádal někdo z Vašich příbuzných či známých o službu při významné události svého života. Je pochopitelné, že dotyční touží takové okamžiky zachytit a zachovat pro budoucnost. Současná technika to umožňuje a je jistě dobré, když se věci ujme odborník. Tím asi jste. Fotografování v kostele při liturgickém obřadu však má své specifické nároky. Asi tak, jako by fotograf měl za úkol pořizovat snímky z divadelního představení. I k tomu je potřeba nabyt určité „odbornosti“, protože je zřejmé, že ne každý je současně odborníkem na liturgické obřady v kostele. Dovolte proto několik rad, jak se v liturgickém prostoru a při liturgii pohybovat, kdy fotografovat a kdy ne. (Mějme přitom třeba na mysli srovnání se zmíněným divadelním představením).

1. Liturgický prostor kostela je pro věřící něčím posvátným. Vyjadřují to uctivým, tichým chováním a náležitým společenským oblečením. Podobný postoj včetně oblečení má být vlastní i fotografu, neboť se v danou chvíli stává součástí liturgického shromáždění. Má eliminovat hlučné projevy, k čemuž patří i vypnutí mobilu!
2. V kostele je zvláštní prostor, nazývaný kněžiště – prostor pro kněze a ministranty kolem oltáře, kam fotograf nemá přístup (asi jako na jevišti divadla).
3. Hlavní je liturgický obřad a nikoliv fotograf. Měl by být tedy co nejméně nápadný, aby nerušil soustředění na liturgickém dění. Každý účastník ocení, že nebyl rušen pohybem fotografa, že mu nezabraňuje v pohledu na oltář a na dění obřadu, který právě probíhá.
4. K obecným zásadám by mělo patřit:
 - Je slušnost představit se knězi před obřadem, oznámit mu skutečnost fotografování a seznámit se přitom s průběhem obřadu
 - dbát pokynů kněze nebo zodpovědného pořadatele
 - zaujímat takový postoj, který nepřekáží výkonu liturgického obřadu
 - fotografovat spíše ze stran a také pohyb kostelem omezit na minimum a spíše po stranách
5. Vhodné okamžiky jsou:
 - Při příchodu k oltáři a úvodní okamžiky mše svaté (uvítání apod.)
 - v době, kdy se v kostele zpívá píseň – při ní je činnost fotografa nejméně rušivá
 - přinášení darů chleba a vína k oltáři
 - speciální úkony obřadu, např. mazání olejem, kropení a okuřování žehnaných předmětů – tyto si nejlépe ujasnit před samotným obřadem
 - při modlitbě Otčenáš
 - závěrečné obřady, požehnání
6. Chvilky obřadu, které jsou zvláště citlivé na rušivé vlivy, jsou tyto:
 - čtení Písma svatého (z Bible); o slavnostech bývají tři čtení a patří k nim také zpěv žalmu po 1. čtení, který je také slovem Písma svatého; pokud fotíme osobu lektora, který přichází číst, je potřeba ji zachytit hned na začátku nebo po skončeném čtení
 - kázání neboli promluva; kazatel se těžko soustředí na myšlenky, když je rušen pohybem a záblesky fotoaparátu; platí zde rada jako u lektora čtení
 - ústřední okamžik mše svaté – když věřící v tichu klečí a kněz pozdvihuje hostii a kalich
 - okamžik, kdy podává kněz svaté přijímání. Pro věřícího je to chvíle příliš intimní.
7. Prosím také nezveřejňovat fotografie památkově chráněných předmětů na internetu apod. s ohledem na jejich možné zcizení.

Budu vděčný, když přijmete tato slova s pochopením, aby i s Vaší účastí byla liturgie opravdu krásná a Vaše služba přinesla kýžené ovoce.

biskup ostravsko-opavský